

५

ध्यातमाला

श्रीगणेशाय नमः ॥ गुरुदेवं वन्दे गारापतिमभौ पंचवदनम् त
 थादुर्गादेवीं दिनकरशशाकावनिजम् तथा हं देवे ज्येष्ठ
 विशनि अथोराहुशिखिनम् गुणातीतं रामंदशरथसु
 तं रावणारिपुम् १ सदावन्दे राधापदसप्तसिजं ब्रह्मविभुतं
 तदापुतालोकाः स्मरणाकरणे त्वेव ररायोः सदा रासो ध्वजो
 स्तारसिक्कुरिशोभां शशिदृशीं तदा ध्यायेद्वाधां परम
 सुखरूपां शरणादाम् २ सदा ध्यायेद्वाध्यां सकलजन शं
 दो कुरुष्या शरचां न्दीप्यां परमसुखदात्रीं पुराभा
 म् सदा वास्तव्यां तां कमलकुशुमे मानसहराम् हरौ
 ईषद्वास्यां विशादेव्यां सर्वविभुदाम् ३ सदा वन्दे देवीं

ध्यान
माला

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
नरो यस्याः स्नातो सलिलतटवर्षे शरणादः ६ सदा वन्दे
दुर्गा हिमगिरि सुतां लोकजनीं महादेवीं सर्वविधिहरि
नुतां लोकसुरवदाम् वरांस्त्वेच्छा रूपं परममतिदात्रीं
शरणादां यथा व्याप्तं लोकं हरि न जनदात्रीं नन्दवदाम् ७
सदा वन्दे चन्द्रां पुरटनिभपत्रां सकुशुमाम् ॥ प्रियां वि
ष्णोः शशांदां भुवनतलज्जातां करुणाया ॥ यदा शालिन्दा
मेशिरसि पररांतद्विकुरुते तदा पूर्यो भक्तो भवति ह
रिदासः कुशलदः ८ सदा वन्दे पद्मीं सकलवसुसारां प
थुसुतां मुदा शुक्रं वसुं विकसितसरोजां सतपरां
तथा कौटीन्द्यां पुतिनिभपरां लोकसुरवदां जयारलां धा
रां दितिजरिपुत्रां कुशलदाम् ९ सैयं प्रोक्ता बुधजनहि
जनकतोतां विदोक्ततदानीम् १० श्रीमद्भागवतायेन

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

कमलमवज्जां शुक्लवसनो सदा ब्रह्मादीनां स्तुतिनमनयो
 ग्यां वचनदां ॥ तथा पूज्यां वन्द्यां मुनिजनबुद्धैर्ज्ञानमति
 दां तथा कोटीन्दूनां पुतिमुषपरां श्रीयुततनम ४ स
 दावन्दे गंगां तृहिन सदृशां पापदहनीं शरत्पूस्तेन्दूनां पु
 तिसदृशदेहांस्मितमुरचाम् ॥ मुदा विष्णोर्मूर्तिं मुनि
 जनं ॥ जुषां प्रीतिकरणीं मुमूक्षूणां विष्णोर्नज
 नपददात्रीं नवरदाम् ॥ ५ ॥ सदावन्दे सौरीं शमनभगि
 नीं कृष्णपुरदाम् सदासेव्यां विप्रेः परमहरिदासे हरि
 निभैः ॥ तथा साध्वं नित्यं विहरति हरिर्द्वौ कसुखदः

मैशाहरया सह स्वाव नितः देवि शत्रुः ॥ मंतां लभेत् द्विः इति

स्तोत्रं मन्त्राक्षरः ॥ १० ॥ इमं मंत्रं जपेदने सततं स्युः विभावतः ॥ ११

कविं शति संख्याभिः पराभा संप्रयत्नो जपेत् ॥ १८ ॥ वा

चस्पती व विद्यायः च न धनपतिर्भवेत् ॥ अस्य अयु

न संख्याभिः परश्चरण मीरितम् ॥ १८ ॥ सह स्वाव

नितः शत्रु समतां लभेत् नरः ॥ भूतप्रेतपिष्टानां

नाशानं शतधा हतः ॥ २० ॥ इदं स्तोत्रं मन्त्राक्षरं किं

भूयः श्रुतुमिच्छसि ॥ २१ ॥ इति उद्दामले विष्व

रूपाष्टक प्रस्तावे गणपति स्तोत्रं समाप्तं संपूर्णं

शुभमस्तु शुभं भूयात् कर्तिकमासे कृष्णपक्षे पंचम्यां

चन्द्रा सरे प्रककमिदमलेखि जगन्नाथे नमः शिवाय

1. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
२. श्रीगणेशाय नमः
३. श्रीकृष्णाय नमः
४. श्रीरामाय नमः
५. श्रीविराटाय नमः
६. श्रीअर्जुनाय नमः
७. श्रीकृष्णाय नमः
८. श्रीरामाय नमः
९. श्रीविराटाय नमः
१०. श्रीअर्जुनाय नमः

८१

4

५२

श्रीगणेशाय नमः॥ युधिष्ठिर उवाच॥ दिवदेव जगन्नाथग्रह
रो जार्तिनाशनम्॥ शौरेः पीडाविनाशा उपायवदमाध्वं॥
॥१॥ श्रीकृष्ण उवाच॥ प्रणम्य देव देवेश सर्वग्रहानि वारणम्
॥ शनिश्चरस्य शासन्यर्थं चिन्तया मासपार्थिवः॥ २॥ खलु वं
शेति विख्यातो राजा दशरथः पुरा॥ चक्रवर्ती स विज्ञेयः सप्त
द्वीपाधिपः॥ ३॥ कृतिकान्ते शनिं तात्वा देवशैली-
पितो हि सः॥ रोहिणीमेदयित्वा तु शनिर्यास्यति सांप्रतिम्॥ ४॥
संकुटो मे दमस्तु मे सुरासुरमयं करम्॥ द्वादशाब्दं तु दुर्मिहं भवि-
ष्यति सुदातुरांम्॥ ५॥ यतश्च त्वा ततो वाक्यं मन्त्रिभिः सह पार्थि-
वः॥ मंत्रपासासं किं निदं भयं करभुपस्थितम्॥ ६॥ देशाश्च न-

राहये पुनै मेलके तु समुच्छिते ॥ दिव्यमानो महारत्नैः किरीट
 मुकुटो ज्वले ॥ १५ ॥ वभ्रांसे सतदा काशे द्वितीये इव भास्करः ॥
 आकांशो वापमापुष्पसंहारास्त्रनिधौ जितम् ॥ १५ ॥ कृति
 कांते शान्तिं तां प्रविशन्त्येव रोहिणी ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा दशरथ
 श्वाग्ने तस्यो स भद्रकुटीमुखः ॥ १६ ॥ संहारास्त्रं शान्तिं दृष्ट्वा सुर
 सुरभयंकरः ॥ हसितानुभया सौरीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ पौ
 उद्यंतवराजेन्द्रमपाद्य न कस्यचित् ॥ देवासुरमनुष्याश्च स
 द्विधा धरो रगाम ॥ १८ ॥ मया विलोकिताः सर्वे निश्मस्य हं
 शुपांतिवै ॥ तुल्योऽहं तवराजेन्द्र तपसा पोतुवान्बो ॥ १८ ॥ दद
 मि वरं ब्रूहि मनसा यदभीप्सितम् ॥ दशरथ उवाच ॥ रोहिणी

गरग्रामाभयभीताः समंततः ॥ ब्रुवन्ति सर्वलोकाश्च भयमेत
 त्समागतम् ॥ ७॥ आकुलं तु जगद्दृष्ट्वा पौराजन्यपदादिकम् ॥
 प्रपन्नप्रयत्नो राजा वशिष्ठप्रसुरादि जान्ते समाधानं किमर्थं हि
 ब्रुवंतु हि जसन्तमाः ॥ वशिष्ठ उवाच ॥ प्रजापते भूदे मिदं तस्मि
 न्निजले कुतः प्रजाः ॥ ७॥ न विष्णुंति महीपाशा निवाधा सुसं
 यतः ॥ यो जश्चामममेदस्तु ब्रह्मशक्रादिकैरपि ॥ वशिष्ठ उवाच ॥
 वमुक्तस्तुराजा दशरथस्तदा ॥ ८॥ तदा संचिंत्य मनसा साह
 संपरमं महत् ॥ समादाय धनुर्द्वयं दिव्यासुधसमन्वितम् ॥
 ॥ ९॥ रथमारुह्य वेगेन गतो न दौत्रं मराडलम् ॥ मुपादयो जने
 ध्वंसस्तस्योपरि संस्थितम् ॥ १०॥ रोषं ह्यस्योपरि स्थितो राजा
 मलुबलः ॥ रथेतु कांचनेदिग्गेना नारत्नोपसोभिते ॥ ११॥ तस्य व

नित्यं दुर्ज्ञेयसदात्प्रापवेनमः॥२॥ नमः कालाग्निरुद्रा
 पकृतांतापनमोनमः॥ नमस्तेकोटरादापपदनि द्वापनमो
 नमः॥ नमोरोद्रापवीरापभीषणापकरालिने॥३॥ नमस्ते
 सर्वभक्षापलकीमुखनमोऽस्तुते॥ सूर्यपुत्रनमस्तुभ्यंभास्क
 रिवरदायच॥ अथो दधनमस्तुभ्यंश्रवणवरी नमो
 ३ स्तुते॥ नमोमंदगतैतुभ्यंनिस्पृहायनमोनमः॥३२॥ तप
 सादग्धदेहायनित्यंयोगरतायच॥ नमस्तेताननेत्रायक
 ६ श्यपात्मजस्तुनवे॥३३॥ तुष्टोरुज्जप्रदस्त्वंचकुक्षीराज्यापसा
 रकः॥ देवासुरश्चसिद्धविघाधरोगाः॥३४॥ त्वयावलोकिताः स
 र्वेऽस्रयः सप्ततारकाः॥३५॥ राज्याध्रव्यापतंतीहत्वपारौद्राव
 लोकिताः॥ देशाश्चनगरग्रामाः पर्वताश्चवनानिच॥३६॥ दो

जेदपित्वातुनगंतव्यं तदाशनेः॥२०॥ शरितः सागराः शैला
 पावचंद्रार्कमेदिनी॥ याचिंतते मया सौरेनायामिच्छामितेवरम्॥
 ॥२१॥ स्वमुक्तं शान्तिस्तस्यैवरं प्रादाश्च शश्वतम्॥ प्राप्येव तद्वरं राजा
 कल्पकृत्याऽभवत्तदा॥२२॥ द्वादशाब्दं तु दुर्मिहं भविष्यन्कदाचन॥
 कीर्तिरेवात्वं दिपाश्च त्रैलोक्ये विचरिष्यति॥२३॥ एतद्वरं प्राप्य ह
 म्महो मासपार्थिवः॥ रथोपरि धनुःस्थाप्य भूचैव कुलाञ्जलिः॥२४॥
 रथ उवाच॥ ध्यात्वा सरस्वतीं देवीं गतां नाप्यं विनायकम्॥ राजा द्वा
 रयस्त्रोचं सौरेरिदं मया कथितं॥ नमः कृष्णांगनीनाय श्रितिकंठानि
 भाष्य च॥ तमो नीलममृषा पनीलोत्पलमिभाष्य च॥ नमो निमी
 सदे लयदीर्घस्मश्रूजठाय च॥ नमो विशालनेत्राय शुक्लोदरे न
 पात्मने॥२५॥ नमः परशुहस्ताय स्थूलकोम्नि नमो नमः॥ नमो

मानवाः॥ मृत्युस्थानगतो वापि जन्मस्थानगतोऽपि वा॥ ४४॥
 नैव मे द्वादशे चैव चतुर्थे च द्वि सप्तमे॥ पञ्चमे वांश्चित्तं तस्य दद्या
 मेकादशे फलम्॥ ४५॥ पः पुनः शुद्धपापुक्तः शुचिः स्नात्वा समा
 हितः॥ समीपत्रैः समभ्यर्च्य प्रतिमां लोहजां मम॥ ४६॥ मद्दिने तु वि
 शेषेण स्तोत्रेणानेन मानवः॥ पूजयित्वा जपे स्तोत्रं भक्त्या चै
 व कृताञ्जलिः॥ ४७॥ साधोदन्तिलैर्मिश्रं दद्याद्ब्रह्मसद्वि
 शाम्॥ क्लृप्ताणां वषं वापि पौदद्यादि जातये॥ ४८॥ तस्य पीडां न
 चेवाहं करिष्यामि कदाचन॥ गोचरे चाष्टवर्गे वा विषमस्थाने
 संस्थितः॥ जन्मर्क्षेऽथवा लग्ने दशास्वेन दशासु च॥ रक्षात्रिस
 ततंतस्य पीडां न्यग्रहस्य च॥ अनेनैव विधानेन पीडापुक्तौ भवे
 त्॥ एष इच्छो मया दत्तो वरमिदं वाकुनन्दने॥ ४९॥ येषां हि व्यति स

४

४८

7

४

नरो

द्रष्टुं त्वया दिक्कानां प्राप्तायां नित्यं दत्ता ॥ प्रसादं कुतु मे सौरे वारा
 हे यदि वाप्यहम् ॥ ३८ ॥ एवं स्तुतस्तदा सौरी राज्ञा दत्तं रथेन च ॥ अ
 हराजः शान्तिर्वीर्यं ह्यहं रोमाः ब्रवीतदा ॥ ३९ ॥ शान्तिरुवाच ॥ तुभ्ये
 संतवरा जेन्द्रस्तोत्रेणानेन सूचत ॥ ददामि ते वरं बृहिस्वेच्छया
 वृणन्देन ॥ ४० ॥ दशरथ उवाच ॥ प्रसन्नो यदि ते सौरे वरं हे यदि
 वाप्यहम् ॥ अथ प्रभृतिपिंगाक्षपीडाकार्या न कस्यचित् ॥ ४१ ॥ ज
 पस्तस्य त्वया कार्या देवादीनां तथैव च ॥ शान्तिरुवाच ॥ अहं
 रां च अहं ग्रीहं ग्रीहपीडां करोम्यहम् ॥ ४२ ॥ न देयं पार्थ नीयतु
 किंतु मत्पदा ददाम्यहम् ॥ त्वया प्रोक्तं मिदं स्तोत्रं ये पठिष्यन्ति मानवाः ॥
 ॥ ४३ ॥ पुत्राश्च स्त्रियाश्चैव मम भद्रं पाप्मनैव पीडिताः ॥ एककाले हि का
 लं वा ते वां श्रेयो ददाम्यहम् ॥ ४४ ॥ न ते वां जायते पीडापि मास्तोष्यन्ति

यसु

५

४

ततं नते स्पुर्दुःखभाजिनः ॥ एवं वरदं प्राप्य राजा दशरथः स्वयम् ॥ ५३ ॥
शानेः कृतार्थमात्मानं नमस्कृत्य शानेश्वरम् ॥ शानेश्व
राम्यः नुत्ता तोरयमा नुत्तं सत्वरः ॥ ५३ ॥ स्वस्थानं चागतो राजा पूज्य
मानो हि जातिभिः ॥ यद्दं प्रात उत्थाय शानि वारे पठेन्नरः ॥ ५४ ॥ पूज
यित्वा शानि तस्य तु व्यति भास्करिः ॥ सर्वभीष्टप्रदो नित्यं भविष्यति
न संशयः ॥ ५५ ॥ सर्वेषामपि वर्सानां शानि पूजा विधीयते ॥ शद्रा
णां च विशेषेण कर्तव्या मपि चादरात् ॥ ५६ ॥ इदं स्तोत्रं पठेद्यस्तु स
र्वकामफलप्रदम् ॥ सर्वपीडाविनिर्मुक्तो दीर्घजीवी भवेन्नरः ॥
॥ ५७ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे शानि स्तोत्रं संपूर्णं शुभमस्तु सम्वत् १८८२
शाके १७४७ ॥ श्री कृष्ण १ श्री कृष्ण १ श्री कृष्ण १ श्री कृष्ण १

कुरश्च विष्णो बभूवुः कः सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥ सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥ सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥
सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥ सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥ सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥
सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥ सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥ सोऽनुतोऽनलस्तथा ॥

७ श्रीगणेशाय नमः ॥ धिन्वि वरेण्यं नमः फट् एवार्थे
मैषु नेचैव प्रप्रावेद न धावने ॥ आदिभोजनका
ले च यदमुन्नेनं समचरेत् ॥ १॥

श्रीगणेशाय नमः॥ केलाशशिखरेरस्येशं मुंचन्द्रार्द्धशेषं
 षडाननसमायुक्तं पञ्चनगकेत्यका ॥१॥ पार्वत्युवाच देवेश प
 रमेशानसर्वशास्त्रार्थपरिग उपायमराणां शार्थं कृपया व
 दसां प्रनम ॥२॥ शिव उवाच सम्पूज्यं त्वया भद्रैर्लोकानां
 हितकाम्यया तत्सर्वं संप्रवक्ष्यामि सावधानावधारय ॥३॥
 अस्य अशाहरा लोचनस्य सदा शिवः सखि रनुष्णं हृदयः स
 राहुरोगरापतिर्देवता गौरी जंगः शक्तिः गौरी लकं अ ॥१॥
 शाना शार्थं जपे विनियोगः अथ ध्यानम् सिन्दूरवर्त्तसिद्धि
 भुजंगशोभं लम्बादं पद्मदले निविष्टं ब्रह्मादिदेवैः परिसे
 व्यमानं सिद्ध्यादियुक्तं प्रणामाभिदेवं ॥१॥ सव्यादौ ब्रह्म

॥१॥

॥१॥

अश्वमेधः
स्तोत्रम्

१०

॥२॥

नाशं करोतु मे ॥११॥ मास्कोरे रागशोशानः पूजितस्तोत्रम्
द्वये ॥ सदेवः पार्वतीपुत्रः अश्वमेधं करोतु मे ॥१२॥ श
शिना कान्तिवद्धार्थं पूजितो गगनापकः ॥ सदेवः पा
र्वतीपुत्रः अश्वमेधं करोतु मे ॥१३॥ स्यवाक्यपाल
नायादौ विश्वामित्रे रागपूजितः ॥ सदेवः पार्वतीपु
त्रः अश्वमेधं करोतु मे ॥१४॥ इदं स्तोत्रं महापुरुषं ते व
दामि अनामनाम् ॥ एकवारं पठेन्नित्यं वर्षमेकं समाहितः ॥१५॥
त्रिवारं च पठेत्पुनस्तु सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ दारिद्र्यदक्षरां
तीर्त्वा कुवेरसमतां व्रजेत् ॥१६॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अश्वमेधं
वरेण्यं कुरुते नमः ॥ फडनोऽयं महासन्तः सार्द्धः पंच

॥२॥

७१
 ७१
 एतस्य क पूजितः फलसिद्धये सदेवः पार्वतीपुत्रः सरानाशं
 करोतु मे ५ त्रिपुरस्य वधात्पूर्वं शंभुना सम्पादितः ॥ सदेवः
 पार्वतीपुत्रः सरानाशं करोतु मे ॥ ६ ॥ हिरण्यकशिपादीनां
 वधायां विष्णुना चितः ॥ सदेवः पार्वतीपुत्रः सरानाशं करो
 तु मे ॥ ७ ॥ महिषस्य वधे देव्या गणानां प्रपूजितः सदेवः
 पार्वतीपुत्रः सरानाशं करोतु मे ॥ ८ ॥ तारकस्य वधात्पूर्वं
 कुमारस्य प्रपूजितः ॥ सदेवः पार्वतीपुत्रः सरानाशं करो
 तु मे ॥ ९ ॥ वज्रस्य नाशनायाय शंकरस्य पूजितः प्रभुः ॥
 सदेवः पार्वतीपुत्रः सरानाशं करोतु मे ॥ १० ॥ देवैः समु
 द्रमथनां प्रारब्धे परिपूजितः ॥ सदेवः पार्वतीपुत्रः सरानाशं